

Osobnosti stolného tenisu

Matej Blcháč

TJ Ilanovo

Stolnotenisová komunita z Ilanova má výbornú povest, ktorú potvrdzuje bohatá história a úspešná súčasnosť. Tamojší oddiel má aktuálne 19 registrovaných hráčov a tri súťažné celky. C-družstvo hráva v VIII. lige, rezerva je dlhoročným účastníkom šiestej ligy a prvé mužstvo pôsobí od jesene 2019 v III. lige. Do základu A-tímu, ktorý je športovou ozdobou kedysi samostatnej obce, patrí tiež 34-ročný Matej Blcháč.

Skvelé detstvo

V Ilanove, kde vyrastal, prežil šťastné detstvo. Už ako chlapec mal rád pohyb na čerstvom vzduchu. Najlepšie sa cítil medzi kamarátmi, kde sa naučil fungovať v kolektíve. Športovú kariéru začínal s futbalom a hokejom. Najpopulárnejší šport mu učaroval už v čase, keď chodil so svojím dedkom, ktorý bol vodičom autobusu Telovýchovnej jednoty, na futbalové zápasy.

„Pochádzam z Ilanova, kde aj žijem. Mám o tri roky mladšieho brata Jána. Detstvo som mal skvelé, starí rodičia a rodičia ma podporovali vo všetkom, hlavne v škole a športe. K futbalu som mal blízko, lebo starý otec Ján Jurkovič, ktorý už nežije, bol šoférom autobusu TJ Ilanovo a ja som sa s ním rád vozil ako „závozník.“ Pekné spomienky mám na obdobie, keď sme chodievali s kamarátmi hrať hokej. U nás v doline je jazero, ktoré v zime zamrzalo a mohli sme tam hrať hokej, čo sa už teraz nedá. Starý nám vyviezol na jeho „žiguliku“ bránky a už sme mastili. Neskôr, keď sme boli väčší, sme si robili ľad na tenisovom kurte. Z detstva si pamätám na nádhernú dobu, keď sme si ručne vylievali vodu pri teplotách, ktoré boli hlboko pod mínus 20°C.“

Pri pingpongu je vďaka dedkovi

Stolnotenisový príbeh Mateja Blcháča je plný úsilia i náhod. Začal sa písať, keď mal desať rokov. Patrí k športovcom, ktorí sa hýbu pre radosť

z hry, zo spoločnosti a priateľov.

„K športu s najmenšou loptičkou som prvýkrát pričuchol ako 10-ročný, keď ma do nášho kultúrneho domu zbral dedko, za čo som mu nesmierne vďačný, hoci som netušil ako ma pingpong pohltí a nadchne. Spomínam si, ako som si chodil zapinkať s kamarátmi a tiež, že sme sem-tam dokázali prehodit loptičku. Už vtedy som však vedel, že tento krásny šport má niečo do seba a chcem sa mu venovať naďalej a užívať si ho.

Stolný tenis ma zaujal svojou eleganciou, ľahkosťou, nenáročným vybavením a predstavou, že s raketou to zvládne každý. Postupne som spoznával hráčov Ilanova, začal som chodiť na tréningy a pomalými krokmi som posiloval výkonnostnú latku čoraz vyššie.“

Verný farbám materského klubu

Celá jeho športová dráha sa odvíja v Ilanove, kde hráva už od školských čias. V drese miestnej Telovýchovnej jednoty nastupoval za žiakov, hrával v juniórke a odtiaľ prešiel k mužom, medzi ktorými je doteraz.

„Presný začiatok si nepamätám, ale viem, že už v roku 2001 som bol prvýkrát na Veľkonočnom turnaji, kde som sa predstavil vo štvorhre neregistrovaných hráčov, ktorú som hral so starým otcom. A práve on ma k stolnému tenisu priviedol. Kľúčové bolo, že ma brával na zápasy starších pánov, tzv. veteránov. Odvtedy som hrával pravidelne. Všetko začalo žiackymi súťažami, kde sa nám veno-

vali Peter Fekete a šéf oddielu Dušan Kubo. Z doby, keď som bol žiakom ZŠ Aurela Stodolu v Liptovskom Mikuláši, nemám nejaké špeciálne úspechy. Z dorasteneckej ligy si pamätám chalanov z Hýb a z dnes už neexistujúceho Squashu Liptovský Mikuláš. S týmito rivalmi sme zvädzali tuhé boje o každú loptičku, na tínedžerské časy mám pekné spomienky. Roky dospievania boli náročné a mnohí z mojich kamarátov skončili, ja som však pri stolnom tenise zotrval a myslím, že som spravil dobre. Nasledovalo moje pôsobenie v D-tíme, potom v „céčku“, v rezerve a nakoniec som zakotvil v A-mužstve Ilanova.“

Dve sezóny hral za rezervu

„V prvom družstve účinkujem zhruba 10 rokov, medzitým som bol dve sezóny v B-tíme, kam ma odsunul Ivan Zúbek. V ročníku 2022/23 som bol prvý na súpiske „béčka“, kde spolu so mnou hrávali Vladimír Šlauka, Milan Komendák ml., Ján Ostrovský a sem-tam Peter Fekete. Vďaka tomu som mohol nastupovať za oba celky, čo mi nesmierne vyhovovalo, lebo som bol dostatočne rozohratý. S re-

zervou sme mali vyššie ambície, keďže sme v VI. lige až do posledných kôl bojovali o najvyššie pozície. V poslednom stretnutí súťaže sme vycestovali do Partizánskej Lupče, kde sme tesne prehrali a napokon sme skončili až za stupňami víťazov, na 4. mieste. Hoci

sme záver sezóny nezvládli, boli sme s ňou spokojní. Do štatistik sme si pri-

Spolu s Milanom Komendákom ml. ovládli 24. Veľkonočný turnaj v Ilanove.

V roku 2017 bol na majstrovstvách okresu tretí vo štvorhre, ktorú hral s Jánom Tomanom.

